

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1403/06
28.09.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", против оспореног решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Београд, IV-02 бр. 47-1066/05 од 09.01.2006. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.09.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Београд, IV-02 бр. 47-1066/05 од 09.01.2006. године.

Образложење

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијала Ваљево, бр. 47-1-1584/20054-105-010 од 26.09.2005. године, а којим је тужиоцу наложено да ради отклањања утврђених незаконитости и неправилности утврђених у поступку обрачунавања и плаћања пореза, предузме мере одређене тачком 1 до тачке 10 диспозитива ожалбеног решења.

Тужилац благовремено поднетом тужбом побија законитост оспореног решења туженог органа са свих законом прописаних разлога из одредбе чл. 10. ст. 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима и предлаже да суд исту уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из образложења оспореног решења, предложио је да суд исту одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом чл. 39. ст. 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је тужени орган оспорено решење донео на основу чл. 160. ст. 1. тач. 7. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02... 55/04).

По схватању Врховног суда Србије, овај спор се за сада не може расправити због тога што су у проведеном управном поступку повређена правила поступка из одредбе чл. 196. ст. 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 33/01) и чл. 201. ст. 1. истог Закона, што је било од утицаја на решавање ове управно-правне ствари. Наиме, одредбом чл. 196. ст. 3. наведеног Закона изричито је прописано да писмено решење, између осталих, садржи потпис службеног лица, док је одредбом чл. 201. ст. 1. истог Закона прописано да решење потписује службено лице које га доноси. Међутим, из садржине оспореног решења произлази да је као службено лице које га доноси означен ББ, директор, кога је за помоћника директора потписало треће лице са нечитким потписом, при чему у уводу решења није означен број и датум овлашћења којим је то лице овлашћено за његово потписивање, нити се у управним списима налази такво овлашћење.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредбе чл. 41. ст. 1. и 2., а у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим да су примедбе суда у погледу поступка из образложења ове пресуде обавезујуће за тужени орган на основу одредбе из чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 28.9.2006. године, У. 1403/06

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За документ отворено

за тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК